

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Кж-09-000 147
Бања Лука, 10.9.2009. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија, Горане Микеш као председника вијећа, Драгомира Миљевића и Слободана Милашиновића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибич, у кривичном предмету против осуђеног Г.Ђ., због кривичних дјела убиства из члана 36. став 1. Кривичног закона Републике Српске – посебни дио и ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, одлучујући о жалби осуђеног, изјављеној против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-Кв-09-000 037 од 9.6.2009. године, у сједници вијећа којој су присуствовали републички тужилац мр Ненад Врањеш и осуђени, донио је 10.9.2009. године,

ПРЕСУДУ

Уважава се жалба осуђеног Г.Ђ. и преиначава у одлуци о казни пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-Кв-09-000 037 од 9.6.2009. године, тако што се казна затвора у трајању од 7 (седам) година изречена правоснажном пресудом Основног суда у Новом Граду број К-103/01 од 27.12.2004. а у вези са пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-Кж-05-000 201 од 9.2.2006. године, због кривичног дјела убиства из члана 36. став 1. Кривичног закона Републике Српске – посебни дио и казна затвора у трајању од 6 (шест) година изречена правоснажном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-К-07-000 044 од 9.10.2007. године, због кривичног дјела ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, узимају утврђеним, па се осуђени Г.Ђ. примјеном члана 42. став 2. тачка 2. Кривичног закона Републике Српске о с у ђ у ј е на јединствену казну затвора у трајању од 12 (дванаест) година, у коју му се урачунава вријеме проведено у притвору и на издржавању казне по наведеним пресудама.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-Кв-09-000 037 од 9.6.2009. године, осуђеном Г.Ђ. су узете утврђеним казне затвора по правоснажним пресудама, Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-Кж-05-000 201 од 9.2.2006. године у вези са пресудом Основног суда у Новом Граду број

K-103/01 од 27.12.2004. године, којом му је изречена казна затвора у трајању од 7 (седам) година, због кривичног дјела убиства из члана 36. став 1. Кривичног закона Републике Српске – посебни дио, те казна затвора у трајању од 6 (шест) година изречена правоснажном пресудом истога суда број 011-0-Кж-05-000 201 од 9.2.2006. године, због кривичног дјела ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 12 (дванаест) година и 8 (осам) мјесеци. У ту казну урачунато му је вријеме проведено у притвору од 21.9. до 21.10.2003. (а требало је урачунати вријеме од 21.9. до 21.10.1993. године), као и вријеме проведено на издржавању казне.

Против те пресуде осуђени је благовремено изјавио жалбу не наводећи основе побијања пресуде, али се из садржаја жалбе може закључити да он ту пресуду побија због одлуке о казни.

Одговор на жалбу није поднесен.

На сједници вијећа осуђени је остао код навода и приједлога из жалбе, док републички тужилац није ставио конкретан приједлог, препустивши да суд оцјени садржај жалбених навода и одлучи о жалби осуђеног.

Разматрајући спис, побијану пресуду и жалбу, одлучено је као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Првостепени суд је правилно поступио када је примјеном одредаба члана 331 а) став 1. и 2. Закона о кривичном поступку у даљем тексту: ЗКП), као и примјеном одредбе члана 42. став 2. тачка 2. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) казне затвора изречене правоснажним пресудама узео утврђеним. Међутим, по оцјени овога суда, доносећи одлуку о јединственој казни, првостепени суд није у довољној мјери цијенио све околности које прописује одредба члана 37. став 1. КЗ РС, од којих зависи да ли ће казна бити мања или већа. Осим тога приликом осуде на јединствену казну затвора првостепени суд је требао имати у виду и сврху кажњавања прописану одредбом члана 28. КЗ РС, дакле оцјенити да ли се са аспекта правилне примјене одредаба члана 37. став 1. и члана 28. КЗ РС и блажом јединственом казном може остварити сврха кажњавања. Овај суд налази да се правилном примјеном наведених одредаба КЗ РС, сврха кажњавања може отворити и осудом на мању јединствену казну од оне изречене побијаном пресудом. Стога је ваљало уважити жалбу осуђеног, преиначити побијану пресуду и осуђеном изрећи јединствену казну затвора у трајању од 12 (дванаест) године, јер је по оцјени овога суда та казна довољна и потребна да би се истом остварила сврха кажњавања коју прописује одредба члана 28. КЗ РС.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци ове пресуде на основу члана 320. став 1. ЗКП-а.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Горана Микеш